

रोगशोकपरीतापबन्धनव्यसनानि च ।

घात्मापरधवृत्तस्य फलान्येतानि देहिनाम् ॥ २६४४ ॥

Krankheit, Kummer, Betrübniss, Gefangenschaft und Unglück sind die Früchte von dem Baume der eigenen Vergehen der Menschen.

रोगार्दिता न फलान्याद्विद्यते न वै लभते विषयेषु तत्त्वम् ।

दुःखोपेता रोगिणो नित्यमेव न बुध्यते धनभोगान्न सौख्यम् ॥ २६४५ ॥

Von Krankheit Gequälte achten nicht der Früchte und finden nicht die Wahrheit in den Dingen; Kranke sind stets von Leiden heimgesucht und kennen keine Genüsse des Geldes, kein Wohlbehagen.

रोगी चिरप्रवासी परान्नभोजी परावसथशायी ।

यज्जीवति तन्मरणं यन्मरणं सो ऽस्य विश्रामः ॥ २६४६ ॥

Wer krank ist, wer lange in der Fremde lebt, wer fremdes Brod isst und wer in fremdem Hause schläft, dem ist das Leben Tod und der Tod Erholung.

रोहते सायकैर्विद्धं वनं परशुना कृतम् ।

वाचा दुरुक्तं बीभत्सं न संरोहति वाक्कृतम् ॥ २६४७ ॥

Eine Wunde, die Pfeile schlugen, vernarbt; ein Wald, den die Axt niederhieb, schiesst wieder in die Höhe; ein böses Wort, das die Zunge spricht, ist widerlich; eine Wunde, die die Zunge schlug, vernarbt nimmer.

रोहिणीशकटमध्यसंस्थिते चन्द्रमस्यशरणीकृता जनाः ।

क्वापि याति शिश्रुयाचिताशनाः सूर्यतप्तपिठराम्बुपायिनः ॥ २६४८ ॥

Steht der Mond mitten im Wagen der Rohinī, so gehen die hilflos gewordenen Menschen, von den Kindern um Nahrung angesprochen und Wasser aus Krügen trinkend, die von der Sonne glühend heiss sind, ich weiss nicht wohin.

रोहिणीशकटमर्कनन्दनो यदि भिनति रुधिरा ऽथ वा शिखी ।

किं वदामि यदनिष्टसागरे जगदशेषमुपयाति संतप्यम् ॥ २६४९ ॥

2644) Hit. I, 33. ed. JOHNS. 42. a. परिताप.

c. वृत्ताणां. d. फलान्येव हि दे०.

2643) MBh. 5, 1328.

2646) Hit. I, 132. b. च am Ende; परवा-
सशायी च. d. तस्य st. सो ऽस्य.

2647) MBh. 5, 1172. 13, 4987. PAÑKAT. III,
112. a. रोहति PAÑKAT., शयकैरु. b. किं रो-
हति चासिना PAÑKAT. c. वचो PAÑKAT., दुरु-
क्तया विद्धं MBh. 13. d. प्ररोहति. Vgl. Spruch
606 und वाक्सायका वदनान्निष्पतति.

2648) VARĀH. BRH. S. 24, 30. PAÑKAT. I,

241. c. पाचित st. याचित PAÑKAT. d. मिडु-
रा° st. पिठरा°.

2649) VARĀH. BRH. S. 46, 15 (14). PAÑKAT. I,

240. VIKRAMĀK. 250, b. a. b. अर्कनन्दनश्चेद्भि°

PAÑKAT., अर्कनन्दनं ति रुधिराद्यभाञ्जकी Vi-

KRAMĀK., दारको st. रुधिरा, शशी st. शिखी.

c. किं वदामि नहि वारिसागरे VIKRAMĀK.,

तदनिष्ट. d. सर्वलोकम् und सर्वं लोक st. ज-

गदशेषम्; संतप्यः.